

2004

Urquiola's eerste outdoorcollectie was Flo voor Driade: een mooie en elegante manier om rotan te herintroduceren.

Crinoline voor B&B Italia: deze eigenzinnige ode aan de mode van de negentiende eeuw is een ambachtelijk en technologisch hoogstandje.

2008

2008

Maia voor Kettal: een collectie met stoelen, een fauteuil, een tafel en dit uitnodigende outdoorreil.

2005

Crochet voor Paola Lenti: uitbundig buitenkleed waarvan de naam de inspiratiebron verklapt.

Pavo Real voor Driade: magisch vlechtwerk met een Aziatische toets.

2011

het andere kan omslaan. Ineens kan het stortregenen. Ik herinner me dat er vaak een stevige bries stond als we naar het strand gingen, en dat die dan opeens ook weer ging liggen. Het heeft me er bewust van gemaakt dat er op een en dezelfde plek veel kan bewegen, en daar heb ik een dynamisch beeld van het begrip outdoor aan overgehouden. Ik associeer mediterrane ook niet noodzakelijk met zonnig. Ik hecht veel waarde aan de seizoenen; de lockdown was een mooie gelegenheid om ze goed te observeren. We hebben de bloemen en de bladeren aan de bomen bewuster zien uitkomen. Ik herinner me ook het dikke pak sneeuw op ons dakterras deze winter. Ik vreesde voor mijn planten, maar het was tegelijk een magisch gezicht.'

Heeft die focus op de seizoenen een invloed op uw ontwerpen?

'Zeker. Vanaf het moment dat ik outdoormeubels begon te ontwerpen, heb ik me toegelegd op weerbestendige materialen. Ik wil dat mijn meubels een dialoog aangaan met hun omgeving. Het ideale outdoormeubel is als een goede vriend: aangenaam en betrouwbaar. Mijn eerste outdoorontwerp was in 2004, voor Driade. Ik ontwierp een fragiel maar eenvoudig meubel van vlechtwerk, dat teruggreep naar de esthetiek van de rieten mand. Maar we ondervonden al snel dat die ingewikkelder was dan we dachten. In 2005 hadden we een mooie samenwerking met Paola Lenti en ontwierpen we een kleed

geïnspireerd op de haaktechniek. Dat is intussen alweer zestien jaar geleden. Op het gebied van outdoor design leven we nu in een totaal andere wereld doordat de technologie er sindsdien ongelooflijk op vooruit is gegaan. Ik heb de kans gekregen om onderzoek te doen bij bedrijven als Kettal en B&B Italia. Als je eens wist hoeveel vergaderingen over soorten koord ik heb bijgewoond... Maar het was heel boeiend om deel uit te maken van de zoektocht naar steeds weerbestendigere en tegelijk duurzamere materialen.'

Dat heeft tot heel uiteenlopende ontwerpen geleid, zoals de collectie Layers voor Gan.

'Ons uitgangspunt was een foto van een picknick: het eerste shot van Powers of Ten, de beroemde film van Charles en Ray Eames, waar alles begint bij een koppel dat op het gras zit te eten. Aan dat tafereel hebben wij kussens, poefs en tafels toegevoegd. Veel ontwerpen zijn ook voortgevloeid uit onze contacten met ambachtslieden in de Indische stad Madras. Onze Tropicalia-collectie voor Moroso was een ander mooi avontuur. Patrizia Moroso was een onderzoek naar nieuwe productiemethodes gestart met Senegalese ambachtslieden, heel inspirerend. Al die ervaringen heb ik meegenomen naar Cassina, waar ik me voornamelijk bezighou met de ontwikkeling van de outdoorcollectie.'

KLEUR KIEZEN

Meubels in uiteenlopende uitvoeringen maar dezelfde kleur zorgen voor afwisseling en eenheid tegelijk. Hier drie variaties op vlechtwerk, dat eindelijk populair is als bekleding voor outdoormeubels. Van Paola Lenti (v.l.n.r.): fauteuils Tejar, v.a. € 2.051, Giunco € 5.929, Nido, v.a. € 5.566.

Interieurontwerper **Paul Linse** schrijft in *Eigen Huis & Interieur* over wat interieur en design met hem doen en – niet minder fascinerend – vice versa.

Nieuwe tijden, nieuwe perspectieven

Ons wonen, nee, ons algehele zijn, lijkt zich geheel te hebben gericht op buiten en al het moois dat verkeren in de buitenlucht kan brengen. Hadden we nog niet zo lang geleden geconstateerd dat het balkon, het terras en de tuin verlengstukken van het binnen waren geworden, vragen we ons langzamerhand af of het inmiddels niet andersom is. Kijk naar het weelderige groen in onze huizen en het comfortabele terrasmeubilair, dat nauwelijks nog onderdoet voor de zo met zorg uitgekozen binnenvarianten. In elk geval is het veilig te stellen dat de grens tussen binnen en buiten goedbedoeld en mede onder invloed van een onverwachte pandemie met voeten wordt getreden en het een steeds slechter te onderscheiden valt van het ander. Wat eerst een sluitpost was, heeft zich nu opgewerkt tot boven aan de prioriteitenlijst, van 'nice to have' naar must-have, een respectabele promotie. Van ontwerpers mag je verwachten dat zij oog hebben voor de ontwikkelingen in onze behoeftes en koortsachtig op zaken vooruitlopen – iets wat zeker het geval is bij designer Patricia Urquiola, een wereldster die uitgebreid uitgelicht wordt in dit nummer. Jaren geleden al begon zij met het ontwerpen van buitenkleden en terrasmeubilair voor invloedrijke designmerken als Moroso en B&B Italia, maar vooral haar collectie voor Paola Lenti valt op door het totaal laten vervagen van de inmiddels vermeende grens tussen binnen en buiten. Bijkomend voordeeltje is dat het klimaat ons steeds beter gezind lijkt (laten we het positief houden) en zodoende kunnen we er steeds vaker op uit, hier en daar geholpen door een dekentje en warmestraller. Kloek wandelen we ons de blaren op de voeten, sporten we ons moedig door een verfrissend buitje heen en poetsen we

oude hobby's op tot nieuwe coole bezigheden. Door de jaren heen opgebouwde gêne maakt hierbij plaats voor juist een gevoel van trots, ingegeven door de voldoening van het zelfgemaakte. Breien, haken, koken, pottenbakken: het valt allemaal in het niet bij de niet te evenaren populariteit van tuinieren. Niets geeft kennelijk krachtiger het ultieme gevoel van welbehagen, dan met de handen in de aarde de natuur een handje te helpen en mee te werken aan het wonder van al wat groeit en bloeit. Dat blijkt ook uit de steden, die langzaam leeglopen. De huizenprijzen in Parijs zijn voor het eerst in jaren gedaald en la campagne geniet een herwaardering die door de knapste projectontwikkelaars nog niet te voorzien was.

Nieuwe tijden leiden de weg naar nieuwe perspectieven. Zo ziet na jaren in het verdomhoekje te hebben gezeten zelfs een plek als – houd u vast – Almere er plots zo gek nog niet uit, met ruimte, natuur en schone(re) luchten binnen twintig minuten van het pedante Amsterdam. De vrije polder biedt tevens ruimte voor nieuwe ideeën voor architectuur die op voor de hand liggendere locaties lastig uit te voeren zijn, zie elders in deze uitgave. Plekken waar je zomaar eens niet verplicht bent een oubollig zadeldak toe te passen. Kortom, plekken waar we zo lang onze neuzen voor ophaalden komen in een ander daglicht te staan en bieden letterlijk en figuurlijk nieuwe perspectieven. Die Biblebelt is toch wel erg bosrijk ineens, wanneer is dat gebeurd. Verandering en bij uitstek aanpassingsvermogen liggen ten grondslag aan ons succes als soort, en vooralsnog lijken we de uitdagingen die op onze geasfalteerde paden verschijnen vernuftig het hoofd te bieden. Niets zo veranderlijk als een mens, komt dat even goed uit.